

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250

Letna naročnina L. 2.500

Letna inozemstvo L. 3.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXI. - Štev. 46 (1076)

Gorica - četrtek, 20. novembra 1969 - Trst

Posamezna številka L. 50

Novosti spremenjenega mašnega obreda

Knjiga pri obnovljeni maši, ki ima stalne molitve, bodisi tiste, ki jih duhovnik sam na tihno molit, bodisi tiste, pri katerih verniki v dvogovoru sodelujejo z duhovnikom, se imenuje »Ordo missae« ali slovensko »Red maše«.

Kdor išče v tej knjigi »novosti« iz same želje po novostih ali senzacijah, bo razočaran, kajti na glavne spremembe smo se že privadili, ker so bile pač izvedene postopoma v zadnjih štirih letih. Sicer je pa v veliki zmoti, kdor išče učinkovitosti maše zgolj v novostih.

NOVO GLEDANJE NA SV. MASO

Izhodišče za umevanje obnovljene maše predstavlja nov opis ali nova definicija sv. maše. Vsebinsko zelo lep in bogat Uvod predstavi mašo tako: »Sveta maša je opravilo Kristusa in opravilo vsega božjega ljudstva.« Gre za najsveteljšo opravilo na zemlji, pri katerem so ponavzročuje vse Kristusovo odrešilno delo s posebnim ozrom na njegove daritve, po kateri sedaj verniki z duhovnikom, ki predstavlja Kristusa, dajemo Bogu najvišje čiščenje, zahvalo ter zadoščenje, obenem pa si pridobivamo po maši obilnih milosti zase in za vse človeštvo.

Zato je maša središče vsega krščanskega življenja za posameznega kristjana, za krajevno cerkveno občestvo, to je za škofijo ali župnijo in za vesoljno Cerkev. V maši dosega svoj vrh delo, s katerim Bog v Kristusu posvečuje svet, a dosega svoj višek tudi čiščenje, ki ga ljudje izkazujejo nebesnemu Očetu zopet po Kristusu.

Iz tega, vsaj delno novega gledanja na mašo, čemur daje podlago nauk o božjem ljudstvu kot ga podaja II. vatikanski cerkveni zbor, zlasti v Konstituciji o Cerkvi, sledi, da je Gospodova večerja ali maša sveti shod božjega ljudstva, ki se zbere v eno občestvo pod vodstvom duhovnika, da bi v skupnosti obhajalo spomin Gospodove zadnje večerje, njegove smrti in njegovega zmagoslavnega vstajenja v trdnem zaupanju, da se bo z Njim srečalo v njegovi slavi ob prestopu v onstransko življenje po telesni smrti.

Na vprašanje, koliko delov ima maša po vseh spremembah v teh zadnjih letih, odgovarja 8. člen uvodnega pojasnila tako: »Maša je sestavljena nekako iz dveh delov, namreč iz besednega in evharističnega bogoslužja, ki pa sta tako tesno povezana, da predstavljata eno samo bogoslužje ali liturgično opravilo.« V maši je torej pripravljena tako miza božje besede kakor miza Kristusovega telesa, zato da bi božje ljudstvo imelo potreben pouk, vzpodbudo za zgledno krščansko življenje, a tudi vir nadnaravnih energij ali milosti.

ZACETNI OBRED

V ta dva glavna dela maše nas bodo pripravili obredi, ki so po svojem obsegu veliko krajši kot dosedanj, a vsebinsko bolj umiljivi in prepričevalni. In v tem je novost maše. Imenujejo jo ZACETNI OBRED; ta ima namen v hišo božjo došle vernike povezati v duhovno enoto, jih takoj vključiti v sveto opravilo tega praznika, da bodo enega srca in enega duha predstavljali skrivnosti Cerkve, znamenje one edinstvi božjih otrok, ki jo hoče imeti Gospod, ko zagotavlja: »Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz v sredi med njimi oziroma v njih.«

Ovira, da nismo edini z Bogom in da tudi med nami ni miru in edinstvi, kar mora biti bistveni znak božjih otrok, ovira za to je samoljubje v različnih oblikah, zlasti v premissljenih napakah in grehah. Da to oviro odstranimo, in da se bomo pripravili na bogoslužje božje besede, bomo prišli v cerkev točno; o pravem času zbrani, bomo ob vstopu mašnika in pomočnikov k oltarju zapeli skupno pesem, včasih pa le sam zbor. Duhovnik nas bo nato opomnil s pozdravom »Gospod z vami« ali s kakimi drugimi besedami, da moramo sedaj v hiši božji poskrbeti, da bo Bog bival med nami in v nas, če smo to srečo med tednom kako pripravili.

Potem bomo na mašnikovo povabilo in skupno z njim kot iz enega srca prosili za odpustanje svojih grehov in medsebojnih zamer s temi besedami: »Vsemogočnemu Bogu in vam, bratje in sestre, priznam, da sem veliko hudega mislil, govoril in delal, pa tudi mnogo dobrega opustil. Zal mi je, zelo mi je žal. Zato prosim sveto Devico Marijo, vse angele in svetnike in tudi vas, prosite zame Boga, nebeskega Očeta.« Duhovnik nam bo dal odvezo z besedami: »Usmilje se nas...«

Tako bomo zopet božji prijatelji, a tudi z vsemi bližnjimi, kar mora biti glavni sad vsakega bogoslužja. Zdi se, da mnogi ne pridejo k maši prav iz tega razloga, ker se nočejo srečati z bližnjimi in se povezati z njimi v skupnost farne družine. In vendar je to grobo teptanje največje kreposti, obenem pa tudi zamažanje tistega načrta, ki ga ima Bog, da namreč redno rešuje ljudi in jih posvečuje občestveno, to je v povezanosti z drugimi.

Po hvalnici »Slava Bogu na višavah...« nas bo mašnik kot predsedujoči pri svetem opravilu povabil, rekoč: »Molimo« in bo v imenu vseh zbranih Bogu predložil želje in prošnje za duhovni in telesni blagor članov Cerkve in vsega človeštva. Pri tej prošnji, ki predstavlja vrhunec začetnih obredov, bodo verniki sodelovali s tem, da nekaj trenutkov v zbranosti molčijo, povedo Bogu v srcu svoje potrebe, nato pa ob zaključku prošnje duhovniku krepko pritrdijo: »Amen«, kar pomeni: res je, tudi mi tako mislimo kot je sedaj naš duhovni oče molil in tako naj se nam zgodi po božjem usmiljenju.

Po čitanju svetopisemskih odstavkov in razlagi teh, kar imenujemo besedno bogoslužje, pride na vrsto EVHARISTIČNO BOGOSLUŽJE, ki obsega pripravo darov, spremenjenje ali posvečenje teh v Kristusovo telo in kri ter daritveni obred ali obhajilo.

Da bi bilo bolj vidno že na zunaj, kdaj se konča besedno in začne evharistično bogoslužje, je duhovniku predpisano, kje naj se nahaja pri prvem delu maše in kje pri drugem. Pri začetnem obredu in besednem bogoslužju je duhovnik pri sedalu oziroma pri bralnem stojalu, kjer tudi pridiga; pri evharističnem bogoslužju pa je ves čas pri oltarju, ki naj bo, kjer je to mogoče, obrnjen k ljudstvu.

Verniki pa bodo svoje sodelovanje z mašnikom na zunaj izpričali poleg drugih, že omenjenih načinov, tudi s posebnimi vzkliki, ki so določeni pri čitanju svetopisemskih odstavkov, pri pripravi darov in po povzdigovanju.

DVE ISKRENI PROŠNJI

Dve iskreni prošnji imamo vsi dušni pastirji za lep vtis in učinkovitost teh začetnih obredov: da bi naši verniki prišli točno ob uri k službi božji in da bi pri začetni pesmi vsi navdušeno poprijeli, saj bo to ustvarilo sozvočnost naših src in obenem bomo že uvedeni v skrivnost dotičnega praznika ali cerkvenega časa. Če niso vsi igralci v gledališču ob določeni uri vsak na svojem mestu in pripravljeni za svojo vlogo, se uprizoritev ne more začeti. Obnovljena maša je res tako urejena, da ima vsak svojo vlogo, zato seveda mora biti brez zamude na svojem mestu in mora tudi vedeti, kaj bo odigral v slavo božjo in v vzpodbudo vsem bratom in sestram pri oltarju zbrane župnijske skupnosti. Zlasti velja to za vse duhovnikove pomočnike od strežnikov in cerkvnika pa tja do članov cerkvenega zbora, ki ne bi smeli nikdar šele na koro s prerekanjem določati, kakšna pesem bo zapeta pri tem in onem delu maše!

Novi mašni obred je za nas vse resnično povišanje, ker so nam dane mnoge izbire in možnosti, da uveljavimo svoje talente; če bomo te možnosti znali inteligentno izkoristiti, bomo tudi odsotnim vzbudili željo po Bogu in odprla se nam bodo svetla obzorja v boljše bodočnost.

MSGR. JOZE JAMNIK

DRUGIČ NA LUNI

Po štirih mesecih, odkar je človek prvič pristal na Luni, so Združene države Severne Amerike v petek, 14. novembra ob 17.22 znovala poslale tri svoje vesoljce proti temu še vedno za ljudi skrivnostnemu zemeljskemu satelitu.

Novi polet ne pomeni enostavno ponovitev smelega podviga astronautov Armstronga, Aldrina in Collinsa, temveč predstavlja začetek znanstvenega raziskovanja Lune in sončnega sistema sploh. Novi vesoljci Charles Conrad, Richard Gordon in Allan Bean imajo nalogo, ob svojem pristanku na Luni, bivanju in sprehodu po njej, popraviti vse tiste napake in odstraniti vse tiste težave, na katere so naleteli in se spoprijeli z njimi na prvem poletu.

Tudi bivanje dveh kozmonavtov Conrada in Beana je bilo to pot na Luni veliko daljše kot prvo.

Trajalo je skupno 31 ur in pol ter je vsebovalo dva sprehoda po luninih tleh po tri ure in pol.

Odlet z Zemlje se je izvršil ob zelo slabem vremenu. Kljub temu mu je prisostvovalo okrog 200.000 ljudi, med njimi severnoameriški predsednik Nixon. V ameriški javnosti pa je polet po poročilih častniških agencij povzročil malo zanimanja. Očividno se ameriški človek hitro navduši za nove stvari, ponovitve velikih dejanj pa ga pustijo hladnega, čeprav vsebuje zadnji polet veliko novega in vključuje tudi številne nevarnosti, katerim so astronauti izpostavljeni. Zato pa zanje tem bolj trepetajo njihove družine. Dvanajst otrok in tri žene neprestano v strahu slonijo ob televizorjih in spremljajo akcijo svojih dragih bitij. Conrad ima štiri otroke, Gordon šest, Bean pa dva.

TOKRATNA NALOGA VESOLJCEV

V torek, 18. t.m. je vesoljska ladja Apollo 12, ki jo vodi Gordon, začela krožiti okrog Lune. Naslednji dan v jutranjih urah se je vesoljski pajek »Intrepid« (Neustrašeni) spustil na Lunino površino. Najtežjo nalogo pri tem je imel pilot vesoljskega pajka Allan Bean. Voditi ga je moral tako, da je pristal natanko na določeni točki, 334 metrov od vesoljske ladje brez človeške posadke »Surveyor 3«, ki se je bila mehko spustila v Ocean viharjev 20. aprila 1967.

Naloga obeh vesoljcev je, da bosta prinesla na Zemljo aluminijaste dele te vesoljske sonde ter televizijsko kamero, ki je leta 1967 pošiljala fotografije le nekaj ur na naš planet, potem pa žalostno utihnila. Poleg tega sta morala Conrad in Bean zbrati še 45 kg Luninega kamenja ter postaviti na površini razne instrumente, ki bodo delovali na osnovi jedrskega generatorja ter pošiljali še za nekaj mesecev znanstvene podatke o Luni na Zemljo.

Skupno bodo ostali Conrad, Gordon in Bean v vesolju 244 ur in pol. Po programu letenja naj bi se vrnili na Zemljo prihodnji ponedeljek 24. novembra ter pristali v vodah Tihega oceana ob 21,57 po srednjevropskem času.

STALNA NEVARNOST inflacije v Jugoslaviji

Povojna Jugoslavija je na inflacijo že navajena. Ko so komunisti leta 1945 prišli na oblast, so v svoji prekipeljavosti samozavesti določili dinarju stari predvojni tečaj, tj. 50 dinarjev za en ameriški dolar. Toda gospodarska resničnost je bila drugačna. Že čez nekaj let je veljal dolar 300 dinarjev. Pa ni ostalo niti pri tem. Razni zaleteli gospodarski poskusi so znova znižali kupno moč dinarja in vladajoči komunisti so bili ponovno prisiljeni razvrednotiti dinar, to pot na 750 dinarjev za en dolar. Končno je tkzv. gospodarska reforma pred šestimi leti zaradi nenehne inflacije dvignila ceno za dolar na 1250 din.

Toda že se približuje trenutek, ko bo dinar zadelo novo razvrednotenje za kakih 20-25 %. To dokazuje jugoslovanska zunanja trgovina, kjer se tečaj evrodolarja suče med 1400 do 1700 dinarji. Odkod ta neprestana grožnja inflacije?

Prvi vzrok so številna zavožena podjetja; že zdavnaj so zrela za likvidacijo, pa se jih režim ne upa dotakniti. Da jim podaljša življenje, jim daje nova posojila, ki seveda nikoli ne bodo vrnjena. Da pa lahko pride do posojil, dovoljuje režim Narodni banki, da tiska nov denar, ki nima kritja in pomeni čisto inflacijo.

Inflacije so seveda kriva tudi podjetja sama, ki ne znajo ali nočejo zdravo gospodariti. Vsak dinar, ki ga zaslužijo, hitro razdelijo med seboj, namesto da bi skrbeli tudi za rezervni sklad. Tako je prišlo že skoro pri vseh podjetjih v navado, da ves poslovni dobiček porabijo za plače, ako pa potrebujejo obratni kapital, hitijo v banke po posojilo.

Dokler bo vladal v Jugoslaviji sedanji gospodarski sistem, bo vsaka valutna reforma pomenila le udarec v vodo. Ključ do kapitala ima le zvezna vlada, ta pa boja zoper inflacijo ne jemlje resno; drugače ne bi dajala posojil ravno gospodarstva najbolj nesposobnim podjetjem. Zaman ljubljana opozarja Beograd, da vodi ta pot v polom. V Beogradu jemljejo vse stvari na lahko v upanju, da se bodo stvari same od sebe obrnile na bolje. Seveda je v gospodarstvu vsak tak optimizem neutemeljen.

Tehnika liberalne levice

V Sev. Ameriki je izšla knjiga »Liberalna levica«. Sestavila sta jo dr. Anthony Bouscaren in jezuit Fr. Lyons. Knjiga je zanimiva zlasti v tem, da našteva izraze in opozori na tehniko, ki jo liberalna levica uporablja v tisku, radiu in na televiziji.

Če nekdo ne mara komunizma, ga levičarji proglasijo za nazadnjaka, konservativca, desničarja in slugo kapitalistov. Nasprotno so pa komunisti in njih sopotniki vedno »napredni«, borci za svobodo, človečanske pravice in razredno enakost, čeprav vsakdanja izkušnja kaže, da se te stvari nikjer tako ne teptajo kot ravno v komunističnih državah.

Levičarski bogataši so vedno vzorni delodajalci, ostali pa izkoriščevalci ljudstva. Za levičarje so diktatorji le tisti, ki se opredelijo zoper komunizem: Franco, Salazar, general Thieu v Saigonu, grški polkovniki; Tito, Mao, Naser, Castro, pokojni Hočiminh so pa predsedniki.

Levičarsko časopisje poroča le o tistem, kar odobravajo komunisti: o grozotah grških ječ, o nasilju v Španiji, o pokvarjenosti saigonskega režima in Južnem Vietnamu, o izraelski »agresiji«, o južnoafriškem rasizmu, o demonstracijah zoper vietnamsko vojno v ZDA. Zaman pa iščemo novic o rododomu črncem s strani Arabcev v Biafri in Južnem Sudanu, ker pač Sovjetska Rusija podpira Arabce. Nikjer ne bomo obsodbe sovjetskih kazenskih taborišč, v katere še danes pošiljajo ruske pisatelje, če kritizirajo režim. Na Kubi so ječe polne nezadovoljnih, a zgleda, da so te ječe pač hoteli v primeru z ječami v Grčiji, zato se o tem ne piše. Sovjetski vdor na Češkoslovaško je obramba socializma, ameriška podpora Izraelu pa netenje mednarodne napetosti. Če je kdo oropan svobode v vzhodnem bloku, molčijo sindikati, študentske organizacije in levičarski kulturniki; če pa se obsodi kakega levičarskega rogovileža v zapadnih državah, je takoj govora o nasilju policije in ideološki nestrpnosti oblasti. Če kdo začne gverilo zoper obstoječi demokratični red, ga levičarji takoj proglasijo za »patriota«. Če pa pride do zrušenja komunističnega režima, so to storile reakcionarne sile in izvedli plačanci ameriškega imperializma.

V Južnem Vietnamu so kruti le Amerikanci; Vietkong je pa krotka ovčka, ki še nikomur ni skrivil lasu, čeprav je znano, da so rdeči partizani le v enem samem mestu Hué pustili za seboj vrsto množičnih grobov, kamor so pometali svoje nasprotnike. Levičarji vedno zahtevajo volitve v Južnem Vietnamu, nikdar pa za Severnega; očividno je demokracija tam že »utrjena«.

Graditi mostove z nedemokratičnimi režimi na Vzhodu je hvalevredno, prav ta-

ko trgovati z njimi; imeti iste stike z Grčijo, Južno Afriko, Rodezijo po nemoralno. Režim v Saigonu je lutka Severne Amerike, Castrova Kuba, Naserjev Egipt in države varšavskega pakta pa demokratični zavezniki. Zahodnonemški politiki so vsi »revanšisti« in naklonjeni nacistom, v Vzhodni Nemčiji pa, kjer je ogromno bivših nacistov našlo zatočišče v komunistični stranki, so pa vsi borci za mednarodni mir.

Če je na cesti ranjen levičarski pretepač, se ga ovekoveči s slikami in s članki v časopisju in v revijah; če pa istočasno pade stražnik ob vršenju svoje službe, se ga molče preide ali celo sramoti. Vojaške parade v Sovjetski zvezi služijo utrjevanju miru, v zapadnem svetu pa pomenijo izživanje mairljubnih ljudstev. Sovjetska zveza sme pošiljati orožje Nigeriji, Sev. Vietnamu in Egiptu, da teče vojna naprej; če isto stori Sev. Amerika in podpira Južni Vietnam, Čangkajska na Formazi ali Izrael, je to nedopustno.

In tako bi lahko še in še naštevati. Najbolj žalostno pri tem pa je to, da temu načinu levičarskega izrazoslovja dnevno podležajo tudi premnogi pisci člankov in komentatorji na radiu in televiziji, čeprav so osebno iskreni demokrati. Dokaz, da ne znajo misliti s svojo glavo in da se jim zdi prijetnejše tuiti z volkovi kot postaviti se na lastne noge.

Težave iraških kristjanov

Irak (svetopisemska Asirija in Babilonija) je pretežno muslimanska država, vendar ima med 5,3 milijona prebivalcev 400.000 kristjanov, ki živijo pretežno na severnih mejah države, kjer leži ozemlje Kurdiv. Ti Kurdi se ves čas obstoja iraške države že borijo za svojo avtonomijo. Namesto da bi jo jim oblasti priznale, pa raje pošiljajo od časa do časa kazenske odprave nad kurdska naselja. Naravno je, da pri tem trpijo tudi kristjani, saj jim bombe rušijo cerkve in hiše, vojaki pa jih pogosto zapirajo in mučijo, češ da držijo z uporniki.

Preureditev skopjanske škofije

Sv. oče je dosedanjo škofijo Skopje v Makedoniji preuredil v skopsko-prizrensko škofijo. Škofija je razsežna. Pretežno večino imajo verniki albanske narodnosti, nekaj je tudi Makedoncev. Za novega škofa je bil imenovan grškokatoliški duhovnik Jakob Herbut. Za pomožnega škofa s sedežem v Prizrenu pa je bil imenovan duhovnik iz albanske družine Nikola Prela. Znano je, da je bil prvi skopjanski škof Slovenec dr. Janez Gnidovec.

Novi „Marijin dom“ v Trstu

Pri našo govor, ki ga je imel v nedeljo, 26. oktobra dr. Jože Prešeren ob priliki odprtja novega Marijinega doma v Trstu v ulici Risorta št. 3.

Ob vstopu v novi Marijin dom moramo biti hvaležni Bogu, da so se dela po enem letu in pol dokončala. Če si boste hišo malo ogledali, se boste prepričali, da je bilo izvršeno precej veliko delo. Poleg dvorane imamo nad njo lepo kapelo, potem prostore za knjižnico, čitalnico in prostore za druge namene. V zadnjem nadstropju imajo svoj prostor skavtine, pod dvorano ga bodo imeli skavti. En del hiše imajo šolske sestre v solastništvu za svoje delovanje. Poleg tega je v tretjem in četrtem nadstropju še več sob za bivanje.

Kdor je poznal prejšnji dom, ta ve, da je bil zelo potreben prenovitve. Hiša je bila stara, saj je segala v prejšnje stoletje in ni imela trdnih temeljev. Prostori so bili tesni in vlažni. Dvorana je bila zgrajena leta 1912, a je imela samo dve steni svoji, drugi dve je imela sponoženi od sosednjih hiš.

Ko je tržaški gospod nadškof v aprilu leta 1959 obiskal hišo, so mu šolske sestre povedale, kako vlažno je v spodnjih prostorih. Nadškof je menil, da je treba premisliti, kaj bi se dalo storiti za ureditev hiše.

Inž. Sosič je stavbo pregledal in kmalu ugotovil, da ni mogoče ničesar prenavljati. Staro je treba podreti in zgraditi novo stavbo, ki bo odgovarjala sedaj veljavnim predpisom ter sedanjim potrebam. Najprej je bil narejen načrt za šestnadstropno stavbo, ki ga pa oblast ni odobrila. Končno smo se zedinili za načrt, ki je predvideval štiri nadstropja.

Predpisi za nove stavbe so zelo natančni in strogi. Ni samo mestni urad javnih del, ki odloča. Je tudi higienski urad, so gasilci, za kapelo je pristojna škofija. Ni tako lahko ugoditi vsem. Samo tisti, ki ima vpogled v podrobne načrte in spise, more vedeti, koliko je bilo dela. Vse priznanje in pohvala gre inž. Milanu Sosiču, ki je naredil načrte in gradnjo nadzoroval, kakor tudi industrijskemu izvedencu Attiliju Carliju, ki mu je pri tem pomagal in je napravil podrobne načrte za kapelo ter oltar v njej. Oba sta se z vso ljubeznijo posvetila delu, da bi ga na čim popolnejši način izvršila. Pohvala gre tudi vsem mojstrom in delavcem, ki so pri gradnji hiše sodelovali, med njimi v prvi vrsti gradbenemu podjetju Mirolava Salvija iz Doline in Renata Bolcija od Sv. Ivana, ki sta dom zgradila.

Gotovo ste radovedni, kdo je gradnjo hiše finansiral. Če stanejo stanovanja z dvema sobama v novih hišah po osem milijonov, potem je naš dom moral stati desetkrat več. Nekdo se je izrazil, da hišo gradi Vatikan in pomagajo slovenski izseljenci, bivši begunci. Ta se je zelo zmotil. Vatikan ni dal nobene lire in tudi naši izseljenci ne. Vatikanu sploh prosili nismo za pomoč, tudi ne tržaške škofije in nobene župnije ne. Zato od tu nismo dobili ničesar. Marijina družba je z osebnimi prispevki članic in nabirko, ki smo jo med njimi začeli v septembru l. 1964, doslej zbrala toliko, da smo krili čez polovico vseh stroškov. Nekaj so prispevali tudi razni dobrotniki iz sredine mesta. A njihovi prispevki niso dosegli enega mili-

jona. Šolske sestre so prispevale za prostore, ki bodo njihova last. Od drugod nismo dobili doslej nobene podpore, razen od pokrajine, ki je že l. 1964 nakazala en milijon lir za napeljava centralne kurjave, kar pa je šele pred kratkim izplačala. Sedaj bomo dobili posojilo od dežele, ki ga bomo vračali dvajset let. Velikodušnost naših vernih ljudi, zlasti članic Marijine družbe, nam daje zagotovilo, da bomo v nekaj letih plačali preostali dolg.

V novem domu bodo imeli svojo domovinsko pravico tudi skavti 5. čete in skavtine. Zakaj bodo imeli to pravico? Zato ker so svoj dom v ulici Scorcola združili z Marijinim domom. Sploh je bil ta dom v ulici Scorcola ves čas zadnja rezerva, s katero smo računali, da smo se odločili za gradnjo tega doma.

Ta hiša bo torej služila Marijini družbi, dekletom in ženam, skavtom in skavtinkam za njihovo delovanje. Tu bodo imeli sestanke, igre, družabne prireditve, duhovne obnove, duhovne vaje, razna predavanja. Vsem bo na razpolago knjižnica in čitalnica z dobrimi knjigami in časopisi.

Prepričani smo, da bodo v Marijino družbo vstopila mnoga tržaška dekleta in žene. Nikjer ni rečeno, da se mora vedno delovati na stare načine. Marsikaj bo treba spremeniti in prenoviti. Mladinskim organizacijam skavtom in skavtini se bodo pridružili fantje in dekleta, ki se navdušujejo za zdrav način življenja. V njih bodo našli spodbudo za versko življenje, za pripravo na poklic, za ustanovitev krščanske družine, za pošteno zabavo.

Delovanje v Marijinem domu pa ne bo omejeno samo na člane organizacij, ki bodo imele v njem svoj sedež. Odprti bo vsem tržaškim Slovincem. Na stečaj bo odprti naši mladini. V tem domu bodo razne prireditve, predavanja, igre, tečaji, ki se jih bodo lahko vsi udeleževali.

V Trstu zelo pogrešamo temeljitih načelnih predavanj in razprav. Toliko je vprašanj, na katera bi morali današnji ljudje dobiti jasne odgovore in prave smernice. V svetu je veliko prevratov, revolucij, vojska. Prav tako je veliko duhovnega vrenja. Starejši se v sedanjem svetu ne znajdejo več. Mladši dostikrat ne vedo, kaj je prav.

Mladini in odraslim je treba pomagati do jasnosti. Vatikanski koncil je izdal toliko lepih reči v svojih odklokih. A to je velik skrit zaklad. Treba ga je ljudem odkriti. Pokazati je treba na temelje vere, na temelje družabnega reda. Razlagati je treba krščanski socialni nauk, ki je solidnejši kakor so drugi nauki, katerih se mnogi oprijemljejo, ker so pač v modi.

Ne vem, koliko bomo sposobni, da bomo v novem domu vršili to poslanstvo. Tega ne more storiti en sam človek, tudi ne samo ena skupina ljudi. Potrebno je sodelovanje mnogih, duhovnikov in laikov. Želimo pa, da bi naš dom postal žarišče krščanske kulture. V njem naj bi se vršil neprestan dialog, razgovor z današnjimi ljudmi, kakor ga priporoča vatikanski koncil.

Z žrtvami naših vernih, manj premožnih tržaških Slovincem se je ta dom zgradil, a ne zato, da bi ga gledali praznega, marveč da bi služil tem visokim ciljem. Hvala zato vsem, ki ste pomagali, da je zrastle.

Dveletni kmetijski tečaj

Deželna ustanova za razvoj kmetijstva ERSa s sedežem v Gorici je prevzela nalogo, da izdela načrt za organizacijo kmetijskega strokovnega pouka. Nedavno je objavila svoj program, po katerem namerava postopno ustanoviti več krajevnih središč za strokovno izobrazbo kmečkih podjetnikov in kmečkih pomočnic ter deželno šolo za izobraževanje kmetijskih tehnikov in zadrugarjev.

Proti koncu novembra bo začel delovati prvi strokovni tečaj za kmečke podjetnike v nekem obmorskem kraju in se bo končal prve dni maja. Tečaj bo trajal dve leti. Pouk bo izmenoma vsak drugi teden. Tako bodo učenci en teden v šoli, kjer bodo dopoldne imeli teoretičen pouk, popoldne pa vaje, delo v skupinah, pogovore z upravniki naprednih kmetij, s poslovnimi osebami v trgovini in industriji itd. Enkrat v tednu si bodo ogledali zanimiva kmetijska, trgovska in industrijska podjetja kakor tudi javne urade ter gospodarske in sindikalne ustanove. Drugi teden pa bodo preživeli na svojih domovih. Za gojence bo poskrbljeno brezplačno bivanje v kraju tečaja.

Pomanjkanje demokratičnega čuta

Dne 3. novembra 1969 je doberdobski župan Andrej Jarc vendarle naslovil občinskem svetovalcem vabilo za sejo občinskega sveta, ki je bila določena za četrtek 13. novembra 1969 ob 20. uri. Poudariti je treba, da se je občinski svet zadnjič sestal 24. junija 1969. Vendar je to bila izredna seja, na kateri bi se moralo obravnavati kar dvajset točk, od katerih osem zadevajo javna dela, štiri občinsko osebje, dve zavrjena obračuna za leti 1965 in 1966, ena kritje stroškov za odkritje spomenika padlim, dve za prispevek dijakom nižjih in višjih šol. Jasno je, da bi se moralo dati občinskemu svetu na razpolago potreben čas, da s premislekom obravnava in razrešuje te probleme občinske uprave. V Doberdolu pa ni tako. Vse je vedno v znamenju sile in po možnosti brez debate.

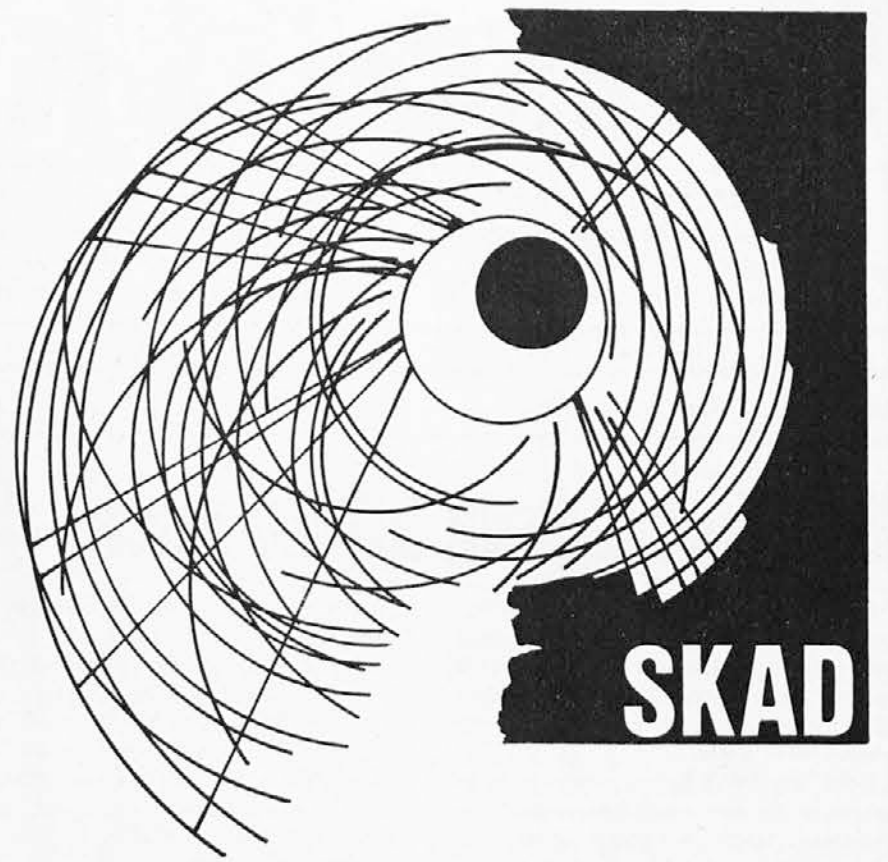
Znano je, da člen 124 zakona 4.2.1915 št. 148 predpisuje, da se mora občinski svet sklicati vedno v dveh rokih in sicer spomladi (v mesecih marec, april in maj) ter jeseni (v mesecih: september, oktober in november). V Doberdolu očitno roki za občinsko upravo ničesar ne pomenijo.

Pa to še ni najhuje. Kar krši zakon in pravice občinskega sveta je dejstvo, da je bilo od dvajsetih točk na dnevnem redu sedem, ki zadevajo sklepe, katere je bil sprejel ožji odbor v imenu občinskega sveta in ki so bila sedaj temu predložena le v potrditev. Ožji odbor je sklepe sprejel v imenu nujnosti, nujnost pa ni bila taka, da bi ne mogel biti sklican občinski svet, saj zakon dovoljuje, da se ta lahko skliče v primeru nujnosti tudi v 24 urah. Poleg tega so vsi ti sklepi bili odobreni v mesecih septembru in oktobru in to v roku, ko bi občinski svet moral biti sklican v rednih sejah. Pri tem je šlo za koščjiva vprašanja, ki so že večkrat sprožila nesoglasja v občinskem svetu prav zaradi dejstva, ker ni hotela večina poslušati manjšine in je s tem močno zakasnila javna dela, saj so kontrolni organi neke sklepe že večkrat zavrnili.

Naj omenimo zadevo jameljske ceste, ki je že četrtič prišla pred občinski svet, da ne govorimo o zadevi doberdobskega pokopališča, ki je tudi ponovno na dnevnem redu. Ko sta 30. oktobra 1965 dva svetovalca opozicije vložila interpelacijo za napeljava vode na pokopališče in to tudi vedno zahtevala pri raznih proračunih se je župan izgovarjal, da je nepotrebno porabiti 500.000 lir, češ da bo kmalu zgrajeno novo pokopališče. Dejstvo je, da gre leto 1969 h koncu, pa ni ne vode in ne pokopališča!

V zvezi z dnevnim redom seje občinskega sveta z dne 13. novembra in s tem, kar so se razni časopisi srdito zaganjali in spotali ob zadevah, o katerih niso bili pravilno seznanjeni ali jih niso hoteli pravilno tolmačiti, je prav, da občinstvo ve, da če hoče občinska uprava doseči od občinskega sveta potrditev sklepa, ki zadeva prispevek za odkritje spomenika, ni bilo na dnevnem redu interpelacije, katero sta 24. oktobra 1969 stavila dva svetovalca opozicije z namenom, da izvesta, če so bile spremembe na spomeniku, ki so preprečile njegovo blagoslovitev uradno javljene in odobrene od strani občinske uprave, ki ni samo dala zemljišča, marveč tudi denarni prispevek in kakšne ukrepe misli podvzeti občinska uprava, da pride do naknadne blagoslovitve spomenika.

Ali je to demokratično upravljanje?

Vabimo na predavanje, ki bo v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici v četrtek, 27. novembra ob 20.30 o temi

»PROBLEMI IN IDEJE V SODOBNI SLOVENSKI LIRIKI«

Predaval bo dr. Ciril Zlobec iz Ljubljane

DUHOVNA KRIZA SODOBNEGA ČLOVEŠTVA

Spričo velikega mnogovrstnega razvoja in silnih sprememb doživlja sodobno človeštvo precejšnjo duhovno krizo. Ti pojavi zadevajo tudi katoliško Cerkev in njene člane. Po nekaterih državah višje življenjske ravni se ta kriza čuti zlasti pri mlajših duhovnikih in bogoslovcih.

Drugi vatikanski cerkveni zbor je sprejel marsikaj potrebnih in koristnih sprememb na različnih področjih cerkvenega življenja. Postavil se je proti tistim, ki so hoteli zadržati samo staro, saj živi organizem nujno raste in se razvija. Seveda se pa tudi razni nositelji zmotnih ali nezdravih idej skrivajo za koncil ter razkrajajo katoliško cerkveno skupnost.

Papež Pavel VI. se je že med koncilom čutil dolžnega nastopiti proti zmotnim naukom glede sv. Rešnjega Telesa. Holandskemu katekizmu je posebna komisija kardinalov očitala nejasnost in dvoumnost ter predlagala spremembo petnajstih točk, ki se nanašajo na deviško spočetje Jezusovo, izvorni greh, zadostilni značaj Kristusove smrti na križu, daritveni značaj svete maše, navzočnost Kristusovo v sv. Rešnjem Telesu, spremenjenje, obstoj angelov, neposredno stvarjenje človeške duše, posmrtno življenje, papežev prvenstvo, čudeže ter nekatera moralna vprašanja. Avtorji katekizma so se pokazali uporni ter niso hoteli sprejeti popravkov, čeprav so se holandski škofje izrekli za popravke. Zaradi takega ozračja je papež na koncu leta vere dal sveto novo veroizpoved, ki naj bo zlasti duhovnikom in bogoslovcem kazipot skozi pragozd sodobnih mnenj.

Proti tistim krogom, ki so pod kakršnim koli razlogom želeli omajati obveznost celibata v latinski Cerkv, je papež izdal posebno encikliko, kjer je obširno odgovoril na razne ugovore kakor tudi bogato pojasnil razloge, ki zahtevajo da se v tej točki ne popusti. Tudi na zadnjem simpoziju škofov v Svici je bilo ugotovljeno, da dosedanje stanje duhovnih poklicev pri pravoslavni, protestantskih in anglikancih ne daje upanja, da bi se s popuščanjem obveznosti celibata dvignilo število poklicev. Prav tako ni pričakovati, da bi bili oženjeni duhovniki bolj sposobni in bolj goreči Kristusovi apostoli. Sodobnega materializma ne moremo zdraviti s popuščanjem čutnosti, ampak samo z večjim idealizmom, z večjo požrtvovalnostjo.

SKOF DR. JANEZ JENKO

Slovenski molk

Slovinci v domovini so po ogorčenju, kateremu so dali duška proti koncu julija, potem ko so zvedeli, da jih je Beograd še enkrat prezrl pri dodelitvi posojila za hitro cesto Šentilj-Nova Gorica, spet umolknil. Bolj prav povedano: slovenska javnost je še vedno ogorčena, le slovenski časopisi o tem ne pišejo več. Požrti so morali s predsednikom slovenskega izvršnega sveta Stanetom Kavčičem slovensko javnostjo »nedemokratični« pritisk. Očitno je, da je v Jugoslaviji še vedno nedemokratično vse, kar ni pogoju Titu in njegovemu krogu. Ni važno, če ves narod drugače misli. Za Tita je demokracija v tem, da ljudstvo sprejme to, kar on odloči.

To stališče je v omiljeni obliki skušal utemeljiti tudi Edvard Kardelj, ko je 14. septembra govoril v Kozjem tam zbrani mladini. Njegova misel je bila jasna: kdor kritizira oblast, spodbija temelje družbe. Tako sta že trdila tudi Hitler in Stalin. Kardelj je v podkrepitev svojih trditve navedel češkoslovaško: tam da so vse preveč govorili o svobodi in demokraciji ter napadali staro vladno pod Novotnim, ne da bi sprevideli, da s tem rušijo socializem. Toda Sovjeti so prav s tem razlogom utemeljili svoj vdor na Češkoslovaško. Kardelj tega vdora ni sicer zagovarjal, saj ne bi rad, da bi se Sovjeti kdaj nanj sklicevali, ko bi vdrl v Jugoslavijo, toda kljub temu je strašil slovenske komuniste s češkoslovaškim zgledom.

Izvršni svet v Beogradu je sicer slovenskemu tisku in slovenskim komunistom s Kavčičem na čelu zaenkrat zavezal jezik, ni pa s tem odstranil vzrokov, ki so do slovenske nevolje privedli. In ti vzroki

so pohlep Beograda po slovenskem denarju, splošno zapravljjanje, vlaganje raznih posojil v nedonosa podjetja, zmedeno poslovanje in prezirljivo obveščanje javnosti. Izročila zapravljjanja, nerada v upravi in oblastnega postopanja so sicer na Balkanu še vedno močna, toda če hoče postati Jugoslavija moderna država, se mora takšnim balkanskim metodam, ki izvirajo še iz turških časov, brezpogojno odpovedati.

Predsednik slovenske vlade Stane Kavčič ni ne zaletal ne okostenel dogmatik, zato ni bilo mogoče od njega zahtevati, da bi se Beogradu odkrito uprl, čeprav je prepričan, da ima prav. Upreti se Beogradu bi v sedanjih razmerah pomenilo iti z glavo skozi zid. Trenutno je pomembno to, da se ni do sedaj javno pokesal in samokritično obsodil »grehov« proti zvezni vladi, ki ji načeluje drug Slovenec, jugoslovansko nastrojeni Mitja Ribičič. V starih časih bi bilo to neizogibno.

Bogoslovci kopsrke administrature

Apostolska administracija v Kopru ima letos v ljubljanskem bogoslovnem središču šest duhovnikov, ki obiskujejo 6. letnik bogoslovja ter 29 bogoslovcem. Vojni rok služi 12 bogoslovcem.

Za obnovo sviloreje

Deželna uprava pripravlja dodatek k zakonu za pospeševanje donosnejših kultur, po katerem bo enake ugodnosti uživala tudi sviloreja, ki se je v zadnjem času začela spet prebujati in preurejati. Osnutek zakona predvideva, da bo v ta namen porabljen 300 milijonov lir v treh letih.

Zlata poroka

Franc Daneu Jožefa Stefančič

V sv. Križu pri Trstu bosta v soboto, 22. novembra slavila zlato poroko dobro znana in ugledna zakonca Stefančič Jožefa in Franc Daneu. Pred petdesetimi leti, leta 1919, sta si v svetokriški cerkvi obljubila večno zvestobo. Prav tako bosta za 50-letnico poroke prisostvovala sv. maši in si ponovno obljubila zvestobo do groba.

Ni bila lahka njuna življenjska pot. Bog jima je dal 12 otrok, od katerih je še sedem živih, pet hčera in dva sinova. En sin in ena hči sta v Avstraliji. Vsi, razen najmlajšega sina so že poročeni, tako da imata srečna zlatoporočenca že deset vnukov.

Franc Daneu je bil po poklicu železničar. Tudi njega je fašistična vlada odtrgala od domače zemlje in skupaj z ženo

in malimi otroki je deset let živel v Alessandriji v Piemontu. Tu je preživel vsa težka vojna leta in se po končani vojni, ko je stopil v pokoj, vrnil v rojstni Sv. Križ.

Oba zavedna Slovenca in praktična katoličana, sta svoje otroke vzgojila v pravem narodnem in krščanskem duhu. Zlasti globoka in trdna vera mame Jožefe je bila v zgled in oporo v težkih vojnih in povojnih letih. Pa tudi sedaj prisostvuje verna žena vsak dan sv. maši. V njihovo hišo prihaja že od vsega začetka »Katoliški glas« in drugo katoliško časopisje.

Zglednima zlatoporočencema čestita in se veseli njunega jubileja vsa vas. Čestitkam se pridružuje tudi »Katol. glas«.

VIII. MEMORIAL „M. FILEJ“

Ob zaključku uspele športne manifestacije

V nedeljo, 16. novembra je padel zastor na letošnji Memorial M. Fileja. Popoldne ob 17. uri je mladina skoro napolnila dvorano Katoliškega doma, čeprav so bila po vseh okoliških vaseh praznovanja sv. Martina in drugi prazniki. To pomeni, da so že vidni prvi uspehi Memoriala: saj je bil prvi namen prireditelj, da se mladina, zlasti iz vasi, začne zbirati v prijateljskem vzdušju; poleg tega pa tudi, da se pošteno način tekmovanja, kakršen je prišel od izraza na letošnjem Memorialu, prenese na vsako drugo udeleževanje, tako v privatnem kot v javnem življenju. Veliko število mladine se je v mesecu in pol, kolikor je trajal Memorial, zbiralo skoro vsak teden na tekmah, z vedno večjim navdušenjem in v nedeljo so se znova zbrali skoro vsi, še vedno veseli in razigrani, čeprav je morda kdo dobil več nagrad kot ostali. Nekaj bežnih števil morda bolje razloži pomen letošnjega Memoriala: vseh tekem se je udeležilo okoli 430 atletov, od najmlajših do najstarejših; zlasti razveseljivo je dejstvo, da se je udeležilo Memoriala mnogo naraščajnikov, kar daje gotovost, da šport vsaj med Slovenci še ni v resni krizi, kot pravijo, da je na splošno in naši pokrajini.

Največ tekmovalcev je pritegnilo **streljanje** (106!), verjetno zato, ker je bilo dostopno vsem starostim. Res je pa tudi, da so prišli na dan novi prvaki — 6 oseb je od možnih 36 točk doseglo več kot 30 točk, medtem ko prejšnja leta nihče ni šel preko 30. Med dekleti pa je vse presenetila Prinčič Neva, ki je dosegla za moške skoro nedosegljivo mero — 29 točk!

Za **kolesarsko tekmo** se je zbralo 20 dirkačev, mnogi pa so se zbalii naporne proge Gorica-Števerjan. Rezultati so bili tudi v tej disciplini dobri, tako med naraščajniki in mladinci; zlasti pa se je med člani odlikoval Devetak Marijan, ki je prevozil progo v 15'42".

45 atletov je sodelovalo v **namiznem tenisu**; kvaliteta tega turnirja je bila visoka, zlasti zaradi udeležbe priznanih tekmovalcev kot sta Ukmar in Cattonar, ki pripadata moštvu Sokol iz Nabržine. Vendar so tudi goriški atleti Komel, Pavšič, Semolič, Černič in Lavrenčič pokazali zelo dobro igro.

Odbojka je tradicionalna disciplina Memoriala. Letos je tekmovalo 8 moštev (skupno 67 atletov). Nekatera moštva, kot Hrast, Gorica in Standrež so se zlasti odlikovala z igro, ki ne bi delala sramote na prvenstvu »D« lige.

Tudi za **nogomet** se je prijavilo 8 moštev (skupno 87 fantov). Brez dvoma so bile tu najboljše ekipe Hrast, Mladost A in Mladost B, kar vse tri iz Doberdoba. Srečanja med njimi so bila res užitek za ljubitelje nogometa (zelo močni sta bili tudi moštvi Standrež in Sovodnje).

Velik napredek je bil letos zlasti v **lahki atletiki**. Sodelovalo je 89 atletov (13 izven tekmovanja), zlasti pa je bila visoka udeležba med naraščajniki in naraščajnicami (23!). Pa tudi nekateri rezultati so bili zelo dobri, čeprav to ni bilo tekmovanje prvakov, pač pa mladine, ki sicer nima možnosti športnega udeleževanja, zlasti na vaseh; tukaj pa se je videlo, da vsi lahko tečejo in skačejo, saj so to najbolj prirojene lastnosti; treba jih je samo pravilno razviti. Dobri rezultati so bili: Vogrič, 25"3 na 200 m; Pettarin, 170 cm pri skoku v višino; Spacapan M., 11,03 m v metu krogle (6 kg); Kozlin, 12,27 m v metu krogle (7 kg); Kodrič, 39"5 na 300

m; in še drugi dobri izidi. Tudi dekleta so tekmovala zelo uspešno, zlasti Steverjanke in Sovodnjke.

Zadnja na vrsti je bila **košarka**, ki je bila izven tekmovanja za prehodni pokal, pa je vseeno pritegnila 4 moštva (28 atletov). Presenetljivo dobro igro sta pokazali zlasti moštvi Gorica in Standrež v finalni tekmi. Zmagala je Gorica 58:31.

Kot smo že omenili, se je v nedeljo mladina spet zbrala: prišla je po zaslužene nagrade, ki so bile letos res zelo bogate. Popoldansko prireditve v Katoliškem domu je začel tajnik društva Olympije, ki je Memorial organiziral, g. Emil Valentinčič s pozdravom vsem udeležencem. Nato je ansambel Mi-Ni-Pe zaigral nekaj veselih melodij za prijetno razpoloženje. Sledila sta dva kratka govora predsednika Olympije prof. Ninka Černica ter športnega vodje prof. Martina Krannerja. Oba sta orisala pomen letošnjega Memoriala, prvi bolj na splošno, drugi pa se je ustavljal zlasti ob tehničnem delu manifestacije. Sledilo je nagajevanje najboljših atletov in moštev, ki se je precej zavleklo zaradi velikega števila nagajevanih: vsako društvo je dobilo kako nagrado, ker so si vsa zaslužila priznanje za trud. Prav do konca se ni vedelo, kdo bo odnesel prehodni pokal, Trofejo Memorial M. Fileja. Končno se je zvedelo: prvo mesto si delita moštvi Gorica in Standrež, obe z 78 točkami; torej bo vsako društvo držalo pokal na svojem sedežu šest mesecev. Za prvima uvrščena sledijo po vrstnem redu: Steverjan 76 točk, Hrast (70), Sovodnje (65), Mladost (64), Dom (58), Pevma (48), Podgora (20).

Poudariti moramo, da je imel letošnji Memorial M. Fileja ugoden odmev po vsej deželi; tudi politične in športne oblasti so se o njem ugodno izrazile z darovanjem pokalov: tako goriški prefekt, deželna uprava, občina Gorica; tako moramo omeniti, da je predstavnik Slovenske skupnosti g. Saša Rudolf osebno izročil pokal Slovenske skupnosti; prav tako je g. Marij Maver osebno podelil medaljo, ki jo je darovala revija Mladika; g. Dino Roner je izročil pokal SKGZ; prisoten je bil tudi predsednik ZSKP dr. Kamilir Humar; k uspehu letošnjega Memoriala so pripomogle z raznimi darovi tudi druge ustanove in privatniki: E.P.T. (srebrna medalja), Panathlon Club (pokal), Pro Loco (bronasta medalja), CONI (plaketa in medalje), Katoliški glas (pokal), Novi list (pokal), Kmečka banka (dar v denarju), tvrdka Alpina (denar), tvrdka Andrej Košič (pokal), urarna Vižintin (pokal), tvrdka Vetrin (pokal), tvrdka Terpin (pokal), družina Brešan (plaketa), g. Veri Leban (denar), prof. Kranner (pokal), tvrdka Treu (pokal) in g. Manera (pokal).

Vsem tem se društvo Olympia toplo zahvaljuje, kakor tudi vsem, ki so na Memorialu kakorkoli sodelovali; zlasti pa izreka priznanje atletom, ki so s svojo prisotnostjo potrdili, da jih privlači vse, kar je dobro in plemenito, da šport lahko družijo preko vsake ideološke različenosti. Brez dvoma se bomo spet videli prihodnje leto, in še drugi se nam bodo pridružili na igriščih, v telovadnicah in izven njih, vsi prijatelji, vsi navdušeni, vsi slovenski športniki!

Porast duhovniških kandidatov v dunajski nadškofiji

V dunajski škofiji se je letos število bogoslovcev nekoliko povečalo. Laní je bilo vseh dunajskih bogoslovcev 82, letos jih je 99.

Da so imele sestre manj časa za obiske, je bilo krivo zlasti to, da je bil brat Stefan kupil posestvo v hribih nad Loko pri Zidanem mostu. Pri tem sem bil tudi jaz nekaj pomagal. Za nakup smo se odločili, ker je bil naš dom tako blizu italijanske meje, nas je pa prevzela misel, da bi si našli kako posestvo, ki bi bilo daleč proč, kamor bi se v primeru vojne lahko zatekli. Skrb za obdelovanje grunta je zadelo poleg brata Stefana zlasti sestre. Tako je ostala Metlika zanje nepoznana.

ZEGNANJA

Metlika je imela obilo podružnic. Najvažnejša so bile Tri fare, kjer je bilo tudi pokopališče za vso metliško okolico. Mesto samo je imelo lastno pokopališče. Pri Treh farah je bilo veliko maš. Slovito pa je bilo Trifarško zegnanje: dve nedelji zaporedoma: na šentjernejsko in naslednjo nedeljo. Tisti teden je bil ves trifarški... Kar je preostajalo stare »bele« krajine, se je ob tej priliki še videlo. Ohranjal se je starinski značaj praznika in tudi medsebojna povezanost treh et-

Z GORIŠKEGA

Roparski napadi v Gorici

Pretekli teden je bilo goriško mesto pozorišče kar dveh roparskih napadov. Prvi se je primeril v urarni Darka Suligoja, drugi pa v parku Coronini.

Tat v urarni Suligoj je bil posebno predrzen. Dal si je pokazati zlate zapestnice, nato pa jih pograbil in zbežal iz trgovine. Vrednost zapestnic je bila nad 800.000 lir. Policija je kasneje zlikovca odkrila. Gre za 32-letnega Bruna Periona iz Gorice, ki se je bil pred kratkim vrnil iz Švice.

Nepojasnjen pa je ostal do sedaj roparski napad na Marcelo Cigoj, ki vodi loterijsko agencijo v ulici Seminario. Ta se je vračala na noč domov s celotno dnevno vsoto denarja, ki ga je bila prejela od strank. Ropar je gotovo svojo žrtev poznal in vedel, da se vsak večer vrača z dnevnim izkupičkom na svoje stanovanje v stranskem poslopu blizu Coroninijevega gradu v parku istega imena. Zlikovec je 69-letno Cigojevo udaril z nekim trdim predmetom po glavi, nato pa ji odvzel torbico, v kateri je bilo skoro dva milijona lir v gotovini, zraven pa še bančna knjižica na »donašalca«.

Iz Beneške Slovenije

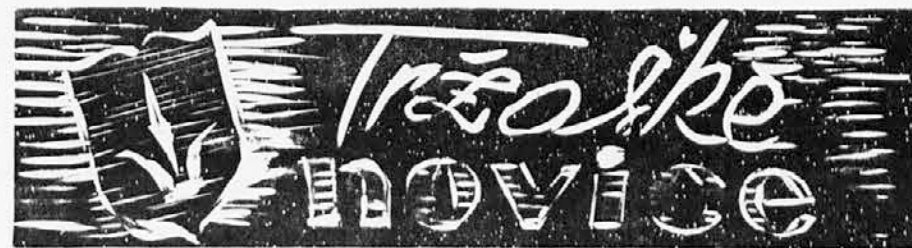
Utrdili bodo bregove Nadiže

V čedadski občini je Nadiža že zdavnaj zarezala globoko strugo in si utrla pot v furlansko nižino. Bregovi, ki so sestavljeni iz rečnega konglomerata — tj. iz rečnega proda — so postali ponekod zelo strmi in celo popolnoma navpični. V teh stenah je Nadiža na mnogih krajih izkopala globoke votline, ki so v nevarnosti, da se posujejo. Tako preti vedno večja nevarnost hišam in drugim stavbam, ki se vrstijo vzdolž reke.

Deželna uprava se je na podlagi študija, ki ga je izvedla tržaška univerza, odločila, da odstrani nevarnost in prepreči rušenje brega ob Nadiži. Predvideno je, da bodo votline napolnili z betonom in ga v skladu z dvimj okoljem obložili z rečnim kamenjem. Deželni tehnični odbor je odobril načrt; dela bodo izvedli na podlagi deželnega zakona št. 12 iz leta 1966, ki omogoča deželni upravi, da prepreči ali pomaga v primerih naravnih nezgod. V ta namen bodo porabili 105 milijonov lir.

Mešani pevski zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice, ki je eden izmed številnih zborov, kateri vsako leto nastopajo na reviji goriških pevskih zborov, »Cecilijanka« imenovani. Zbor »Lojze Bratuž« je najprej vodil pok. prof. Mirko Filej, za njim prof. Ivo Bolčina, sedaj pa ga dirigira g. Stanko Jerčijo

Tržaški nadškof bo obiskal župnijo sv. Ane

V nedeljo, 23. novembra bo g. nadškof obiskal župnijo pri Sv. Ani. Za slovenske vernike bo maševal in pridigal ob 10. uri.

Prva sv. maša s spremembami v Rojanu

V nedeljo, 23. novembra bo v rojanski župni cerkvi prva sveta maša z novimi spremembami, ki bodo stopile v veljavo na prvo adventno nedeljo. Sv. maša bo popoldne ob štirih. V cerkvi se bomo zbrali že pol ure prej za vajo.

Bazovica

Slomškov dom v Bazovici bo v nedeljo, 23. novembra proslavil peto obletnico svojega delovanja s sledečim sporedom: Ob 10.30 sv. maša za vse župljane, žrtve druge svetovne vojne; odprtje razstave ob peti obletnici delovanja, kulturni spored, pri katerem sodelujejo domači pevci, glasbena šola »Slomšek«, svetoivanski cerkveni pevski zbor in šolska mladina. Ob 20.30 zabavni večer.

Slomškov dom se ob tej priliki prisrčno zahvaljuje vsem številnim dobrotnikom, ki so v petih letih nabrali za Slomškov dom 4.114.000 lir.

Glasbeni spored v Finžgarjevem domu na Opčinah

V Finžgarjevem domu na Opčinah so v nedeljo, 9. novembra priredili zabaven glasbeni večer, čigar namen je bil, poleg tega, da počasti obisk kiparja Franceta Goršeta, dirigentov Oskarja Kjudra in Zorka Hareja ter 65-letnico openskega organista g. Staneta Maliča tudi ta, da zbere nekaj prostovoljnih prispevkov za Glasbeno šolo s sedežem v Finžgarjevem domu.

Osrednja točka glasbenega večera, ki se je začel ob 17. uri, je bil nastop harmonikaškega ansambla »Miramar«, ki je pod taktirko prof. Oskarja Kjudra, medtem ko je prvo harmoniko igrala prof. Eliana Zajec, zaigral tri skladbe: Kolo iz Gotovčeve opere Ero z onega sveta, Ples ognja iz De Fallove skladbe Ljubezen ča-

rodej in Rimskega-Korsakova Rusko veliko noč.

Pred tem so nastopili nekateri člani ansambla kot solisti, skupina dečkov iz sirotišnice Enaoli z dvema skladbama iz moderne maše in dvema modernima pesmima. Na začetku pa so seveda nastopili najmlajši, ki jih poučujeta prof. Romana in prof. Eliana Zajec v zasebni šoli Glasbene matice v Trstu in v Glasbeni šoli v Slomškovem domu v Bazovici. Kljub temu, da ti mladi pianisti in harmonikaši, ki jih je za cel ansambel, malo časa študirajo glasbo, je žel njihov nastop veliko priznanja.

Glasbeni večer je priklical v Finžgarjev dom veliko ljudi, ki so zadovoljnih obra-

V nedeljo, 30. novembra ob 17. uri bo v Kulturnem domu v TRSTU

REVIJA PEVSKIH ZBOROV

Prireja jo in jo bo izvajala Zveza cerkvenih zborov na Tržaškem.

zov odhajali domov ob koncu prireditve. Posamezne točke je primerno povezovala Milojka Sosič, namen Glasbene šole pa je razložil g. kaplan. J. D.

Predavanje o banjaluskem potresu

Poleg glasbenega večera moramo šteti med prosvetno dejavnost Finžgarjevega doma na Opčinah tudi predavanje o potresu v Banjaluki, ki ga je imel tržaški radijski časnikar Saša Rudolf. Predavanje je bilo v ponedeljek, 3. novembra v večernih urah. Bilo je zanimivo, ker je predavatelj sam doživel potres v Banjaluki in ker se je po predavanju razvil koristen razgovor, v katerega so posegli številni poslušalci.

Koludrovica: † Ivan Milič

12. novembra smo pospremili že enajstega letošnjega mrliča na zadnji poti. To pot je Gospodar življenja poklical k sebi Ivana Miliča iz Koludrovice v zgoniški fari. Učakal je 68 let. Od nove hiše, katero je pred kratkim dogradil skupaj s sinom Sergijem, so prinesli pokojnika v župnijsko cerkev v Zgoniku, kjer je bila zanj darovana pogrebna sv. maša. Med sv. mašo je pel učitelj Tone Kostnapfel, ki je bil dober pokojnikov prijatelj. Ivan Milič je bil blagega značaja, skrben in priden kmetovalec. Poleg hiše si je zgradil tudi nov moderen hlev. Bil je tudi zvest naročnik Katoliškega glasa in goriških mohorjev, katere je rad prebiral zlasti v zadnjem času, ko je začel bolehati.

Soprog Juditi, sinu Sergiju, hčeri Miki in sorodnikom izrekamo srčno sožalje, njegovi duši pa želimo večni pokoj v Bogu.

Jamlje: Zlata poroka

V ponedeljek, 17. novembra sta obhajala zlato poroko zakonca Andrej Pahor in Leopolda Legiša. Jubilat je iz naše srede, življenjsko družico pa je pripeljal iz bližnje Medje vasi. Bog jima ni dal otrok. Kljub temu sta si obnovila nekdanjo obljubo med mašo v naši cerkvi ob ilbilni udeležbi sorodnikov in prijateljev. Zelimo: Se na mnoga leta!

† Msgr. Janez Hladnik

53 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Za Lovrencovo nedeljo, to je prve dni avgusta, sem rad, če se je le dalo, skočil domov, kajti takrat je bilo pri nas na Petkovcu žegnanje, na domu v Rupí pa nato srečanje vsega sorodstva.

Zadnje leto mojega bivanja v Metliki je prišel k meni na obisk moj najmlajši brat Matev. O njem se je rovtarski gospod Matev izrazil, da bo še nekaj iz njega, ker da zna tako lepe pesmice kovati. Zato so ga poslali na isto pot kot mene: v škofove zavode v St. Vidu.

Od bratov sta me prišla v Metliko pogledat še Peter in Francelj. Slednji je bil dve leti gojenec kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu, od tam pa je bilo treba napraviti le skok čez Gorjance do mene. Sestre me pa niso obiskale razen Tonce, ki je enkrat prišla v Metliko.

k zdravniku, ki je ugotovil, da se mi je odprl čir v želodcu in je nastopilo notranje krvavenje.

Ponovilo se mi je isto kot pred štirimi leti. Tako je zadeva mojega želodca postala nujna. Medtem, ko sem bil mesec dni kasneje operiran na nogi, sem moral misliti tudi na operacijo želodca, katero mi je kot neizogibno napovedal zdravnik.

V KARLOVEC V BOLNISNICO

Medtem ko sem bil v bolnišnici zaradi noge, je bil pa tudi boljše oskrbovan moj želodec. Popravili so mi nogo in za silo sem bil spet usposobljen za vse dolžnosti. Tako je minila birma in se je pričelo novo šolsko leto 1932/33. Ko je prišel pomočnik v osebi kaplana Borisa Komana, sem jaz njemu prepustil večji del šole in vse otroške zadeve, sam pa sem imel na skrbi predvsem vinsko zadrugo, kateri smo do delovali prostore in potrebno posodje. Tisto leto smo postavili sod za 80 hl. Prišli smo že do 600 hl lastnega pridelka.

(Se bo nadaljevalo)

Uspelo predavanje o slovenski pravljici

Za letošnje sezono je SKAD v Gorici organiziral ciklus predavanj o sodobni slovenski kulturi. Ta bodo obsegala literaturo, glasbo, filozofijo oziroma teologijo in druga vprašanja znanosti.

Prvo predavanje je imel prejšnji četrtek v mali dvorani Katoliškega doma dr. Milko Matičetov iz Ljubljane o temi »Sodobni pogledi na slovensko pravljico«. Matičetov je znan slovenski raziskovalec slovenske folklorne in je vse svoje bogato delo posvetil naši etnografiji, in prav na tem področju sodeluje pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti. Predavatelj je v glavnem razdelil svoje obširno zasnovano predavanje na prikaz proze in poezije, ki se nam javlja v pravljicni oziroma bajeslovni in epski obliki. S posebnim poudarkom je orisal delo pri črpanju snovi od strani nešteti pravljicarjev, ki jih je sam že obiskal po vsem slovenskem ozemlju. S tem je mogel zabeležiti veliko število še neznanih pravljic v poeziji in prozi. Del teh je že izdan, del pa še vedno čaka v arhivih na izdajo. Zlasti veliko pravljicarjev je Matičetov obiskal na zahodnem slovenskem ozemlju, še posebej v Beneški Sloveniji in v Reziji. Pravi rezijanski pravljicni zaklad hrani še največ prvobitnih epskih elementov. V njem se lepo združujeta tekst in navej, ki kaže večših na vplive mediteranske kulture, pa tudi najstarejše cerkvene glasbe, korala. Dr. Matičetov je med predavanjem predstavljal nekaj magnetofonskih odlomkov iz rezijanske folklorne zakladnice v besedi in glasbi, ki jih je sam zapisal.

Zelo zanimivega predavanja priznanega slovenskega etnografa se je udeležilo prav številno občinstvo, zlasti izobražencev in študirajoče mladine, kateri so še posebej predavanja najbolj namenjena.

Standrež

Na pobudo Kmečkega društva smo imeli v nedeljo 9. t.m. zahvalnico. Za to priliko je zgoraj omenjeno društvo okrasilo kmečki voz s poljskimi pridelki. Med sv. mašo so dekleta in fantje v narodnih nošah položili v znak zahvale na oltar kruh, vino, sadje in zelenjavo. Po sv. maši je sledil blagoslov strojev in drugega orodja. Tudi sv. Martina smo se spomnili in s tem obnovili nekdanje običaje. Pripravili smo namreč družabni večer v prostorih župnijskega doma. Jedače in pijače ter prijetnega razpoloženja ni manjkalo. Ob živahnem prepjevanju in spremljavi harmonike smo zaključili večer.

Prosvetno društvo Standrež je pripravilo v nedeljo, 16. t.m. pester program z nastopom mladinskega zbora, ansambla Mi-Ni-Pe, harmonikaša ter nastopa društvenega dramskega odseka. Program je začel mladinski zbor, ki je ubrano zapel nekaj veselih pesmi. Pevske točke so pozivile recitacije, katere so podali otroci. Ansambel Mi-Ni-Pe je s pestrim izborom pesmi navdušil številno publiko. Slišali smo tudi originalne pesmi in vse lepo podane.

Osrednja točka sporeda je bila Vilharjega igra »Poštena deklica«, ki jo je dramska skupina uspešno prikazala. Zapletljaji in komične situacije so vzbudili med občinstvom veliko smeha in dobre volje. K prijetnemu vzdušju so pripomogle tudi poskočne melodije domačega harmonikaša.

Ob splošnem zadovoljstvu ter s ponovnim nastopom ansambla Mi-Ni-Pe se je zaključil veseli večer.

Praznovanje farnega patrona v Sovodnjah

Po dneh skrbi in obilnega dežja je vas Sovodnje mogla v soncu in svečanem razpoloženju praznovati v nedeljo, 16. novembra praznik svojega župnijskega patrona sv. Martina. Istočasno pa je hotela farna sronja obhajati zahvalno nedeljo, združeno z blagoslovitvijo kmečkih strojev, drugih vozil in poljskih pridelkov.

Udeležba pri slovesni sv. maši je bila kar velika. Opravil jo je domači g. župnik Vladko Komac ob asistenci g. Eržena in Juraka. Slednji je imel tudi na skrbi priložnostni cerkveni govor. Osnovna misel njegove pridige je bila: izkazuje se Bogu hvaležni za prejete darove tako, da pomagamo tistim, ki imajo manj kot mi. Zastonj smo prejeli od Boga, zastonj dajamo naprej! Na koru je mešan zbor navdušeno sodeloval pri slovenski peti maši.

Po cerkvenem opravlilu je sledil blago-

slov poljskih traktorjev in drugih vozil na trgu pred cerkvijo. Na mizi so stale dvolitrske steklenice belega in črnega vina z imeni sovodenskih posestnikov ter kruh iz mešane pšenične in koruzne moke. Lepo in vsebinsko polno je bilo slovensko besedilo blagoslova za vozila, kruh in vino. Vsakdo je začutil, koliko veči nudi duhovne koristi neki obred, če je izvršen v jeziku ljudstva. Po blagoslovu pa so dobili prvo besedo godbeniki na pihala iz sosednje vasi Farra. Krepek so urezali na svoja glasbila in napolnili vse Sovodnje z veselimi vižami. Praznovanje farnega patrona se je nato nadaljevalo v družinskem okolju in se razteznilo do ranega večera.

Soča je poplavlila del Sovodenj

Soča ne spada med reke, ki bi redno poplavlja. Te dni pa je dala govoriti o sebi. Po dveh mesecih izredno suhega vremena je sredi preteklega tedna prišlo do obilnega dežja zlasti v bovškem kotu. Padavin je bilo toliko, da jih Soča ni mogla več sprejeti. Obe elektrarni na Soči sta bili prisiljeni odpreti svoje zatvornice. V petek, 14. t.m. je Soča prestopila svoje bregove v vsem svojem spodnjem toku pod goriškim mestom. Vsa površina med Strančjem in Sovodnjami se je prekrila z motno vodo. K sreči se je pa to pot Vipava dobro držala in ni podprla Soče v njeni razdiralni sili. Najbolj kritično je bilo stanje v Sovodnjem okrog 15. ure. Nato je voda začela hitro upadati.

Od Sovodenj je bil prizadet predvsem zaselek Vas. V osmih hišah je stala voda visoko 70 cm. Prebivalci hiš so odprljali na varno svojo živino in s tesnobo čakali na razplet dogodkov. K sreči do česa hujšega ni prišlo. Zvečer ob osmih je bila cesta, po kateri je drla voda, spet prehodna. Ljudje so noč prespali doma, v soboto pa spet pripeljali živino v hleve. Seveda, ostalo je dosti dela s čiščenjem notranjih prostorov in pohištva, ki ga je bila umazala voda.

Morda je največ škode nastalo na njivah. Vsi poljski pridelki še niso bili spravljani; deroča voda je ponekod zemljo odnesla, drugod pa jo je prekrila z gramozom. Veliko je zaradi poplav trpela tudi divjačina. Zlasti zajci si niso znali pomagati, tako da jih je mnogo potonilo.

ZA KMETOVALCE

Kan ali vinski cvet

Le prevečkrat se po naših kletah pojavlja najbolj znana bolezen, ki jo imenujemo kan ali vinski cvet. Glavno krivdo nosi kletar, ker ni upošteval navodil o pravilnem negovanju vina. Tej bolezni najlaže podležejo vina, ki imajo premalo alkohola, malo kisline, precej beljakovin in vsebujejo sladkor. Dočim vina z 12 in več stopinj alkohola navadno ne obolijo in prev tako ne vina, katerih mošt smo žveplali z 10-15 gr metabisulfita na hl. Bolezen povzroči kanova glivica, ki se zadržuje v zraku, posodah, na strojih in orodju. Za svoje razmnoževanje rabi dovolj kisika.

V sodu se pojavi na površini vina v obliki belkastih krpic, ki se kmalu združijo v belkasto gladko kožico. Sprva je tenka, nato debelejša, potem se naguba in pade na dno soda.

Glivice razkrajajo alkohol, sladkor itd. Vino očitno slabi in postaja vse bolj vodeno. Takšno vino še hitreje podleže drugim boleznim, med katerimi se najprej pojavi cik ali oetno kisanje.

Bolezen moramo preprečiti in ne čakati, da se razvije. Zato naj kletar takoj po končanem alkoholnem vrenju napolni sod do vrha in ga dobro zamaši. Kasneje je treba vino večkrat dolivati tako, da se nikdar ne pojavi praznina v sodu. Kdor nima potrebnega vina za dolivanje, naj razkuži prazni prostor nad vinom z žveplom ali ogljikovim dvokisom iz jeklenke. Namesto razkuženja pa lahko spustimo v vino tableto »Flor-stop«, ki se raztopi in tvori na vinu plavajočo zaščitno plast, ki prepreči vinu dotik z zrakom.

Ce pa se je vinski cvet že pojavil, vendar je bolezen šele na začetku razvoja, previdno dolivamo vino skozi dolg lijak in pri tem lahko udarjamo po stenah soda. Kožica se bo odločila in z vinom splavala skozi gornjo odprtino. Sod napolnimo do vrha in odslej nikdar več ne zamenjamo dolivanja. Ce pa se je bolezen razvila močneje, vendar je vino še dobro, se svetuje, da vino nemudoma filtriramo in ga pretočimo v žveplan sod.

RADIO TRST A

Spored od 23. do 29. novembra 1969

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: F. Marryat: »Morski razbojnik«. Tretji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 Giuseppe Dessi: »Sončni dan«. Igrajo člani Radijskega odra. 16.30 Pojeta Mina in Lado Leskovar. 16.50 Parada orkestrrov. 17.30 Pri naših pevskih zborih. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Melodije iz filmov in revij. 20.30 Iz slovenske folklorne: Ljudske pesmi.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 17.55 Vaše čtivo. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor »S. Maria Maggiore« iz Trsta. 21.00 Cvetje iz domačih gajev: Stelio Mattioni. 21.25 Romantične melodije. 21.45 Ljudske pesmi v Flöglvi priredbi. 22.05 Zabavna glasba.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas. 18.30 Komorni koncert. 18.50 Na orglice igra. 19.00 Otroci pojo. 19.10 Slovenske balade in romance. 19.45 Zbor »Vasilij Mirka« s Proseka-Kontovela. 20.35 Strauss: »Ariadna na Naksu«, opera s prologom v enem dejanju.

Sreda: 11.40 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 12.10 Lik iz naše preteklosti: »Modest Sancini«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Sodobne popevke. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 18.30 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 19.10 Higiiena in zdravje. 19.20 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 »Družinski obzornik«. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jevnikar: Slovensčina za Slovence. 17.55 Kako in zakaj. 18.45 Havajski otoki in glasbi. 19.10 »Pisani balončki«, radijski tednik za najmlajše. 19.40 Priljubljene melodije. 20.35 Andrej Hieng: »Cortesova vrnitev«. Radijska igra.

Petek: 11.40 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 18.30 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 19.10 Radijska univerza: P. Brezzi: Začetek krščanstva (4) »Apostoli in organizacija prvotnega krščanstva«. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Iz starih časov. 13.30 Glasba po željah. 16.10 Zbori od vsepovsod. 17.00 Gigliola Cinquetti in Vjeko Jutt. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.30 Za mlade poslušavce: Od šolskega nastopa do koncerta. 17.45 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Vokalni oktet »Planika« iz Gorice. 19.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v Trčmunu. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Pregarc: »Rudi, moj Rudi«, radijska drama. 21.40 Vabilo na ples. 22.40 Zabavna glasba.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 23. do 29. novembra 1969

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Znamena časov. 21.00 Bratje Karamazovi. 22.10 Sportna nedelja. — Drugi: 17.40 Vitez brez opreme. 21.15 Včeraj in danes. 22.15 Ubežnik: obračun.

Ponedeljek: Prvi: 21.05 Neulovljivi go spod Jordan, film. — Drugi: 21.15 Svet v letu 1970. 22.15 Simfonični koncert.

Torek: Prvi: 18.45 Vera danes. — Drugi: 21.15 Po Hirošimi (2) 22.15 Radetzkyjeva koračnica.

Sreda: Prvi: 21.00 Sola drugod. 22.00 Sport ob sredah. — Drugi: 21.15 Iz italijanskega filma: Razbojnik iz Orgosola.

Četrtek: Prvi: 21.00 Družina Benvenuti (1) 22.00 Politična tribuna.

Petek: Prvi: 18.45 Koncert renesančne glasbe. 21.00 Iz lica v lice. 22.00 Victor Hugo: Leta 1793 (2) — Drugi: 21.15 Gladališka anketa: Primer Lüuzzo.

Sobota: Prvi: 18.45 Kulturni film. 21.00 Canzonissima 1969. 22.30 En obraz, ena zgodba. — Drugi: 21.15 Pustolovščine Simona Templarja, telefilm. 22.05 Grof Montecristo.

Za Alojzijevešče: ob drugi obletnici smrti brata Jožefa daruje sestra Marija 5.000 lir; Kamenšček ob smrti Petra Makaroviča 10.000 lir.

ZVEZA SLOVENSKE KATOL. PROSVETE NA GORIŠKEM vabi na tradicionalno revijo naših pevskih zborov

CECILIJANSKO 1969

ki bo v nedeljo, 23. novembra ob 16. uri v Katol. domu v Gorici

Na njej bo nastopilo štirinajst pevskih zborov. — Vstopnina za odrasle 300 lir, za šolsko mladino 100 lir. — V odmorih srečolov z lepimi dobrotki. — Ves čas prireditve bo deloval buffet z odličnim vinom iz naših Brd in dobrim prigrizkom.

OBVESTILA

Opozorilo dopisnikom. Ze nekaj tednov nam dostavlja pošta dopise ob 2. uri popoldne namesto ob 11. uri popoldne kot nekoč. Ker se paginacija našega lista vrši vsako sredo s pričetkom ob 3. uri popoldne, praktično pošte, ki pride ob sredah, ne moremo več objaviti. Zato prosimo vse dopisnike, da pošto oddajo vsaj od ponedeljskih popoldne, bolj kasne stvari pa naj pošljejo ali ekspresno ali sporočijo po telefonu.

Novi urnik poštne urada v Sovodnjah. V ponedeljek, 17. novembra je stopil v veljavo novi urnik tamkajšnjega poštne urada. Ta je sledeči: od 8.15 do 14. ure vsaki dan, razen sobote, ko se urad zapre ob 13. uri in zadnji dan meseca, ko se zapre ob 12. uri. Urnik za dvig pokojnin je pa od 8.15 do 12. ure.

Božična zbirka »Sveta noč«. Bližajo se prazniki Kristusovega rojstva. Želeli bi zato vse, ki se zanimajo za zborovsko glasbo, opozoriti na zbirko »Sveta noč«, ki jo je lani izdala in založila Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu in ki vsebuje deset skladb za mešani zbor, solo in orgle. Sedem pesmi je umetnih, vse od naših zamejskih komponistov na Goriškem in Tržaškem, tri pa so ljudske, od katerih dve iz Beneške Slovenije. Zbirko toplo priporočamo. Po njej naj bi segali naši pevovodje, pevci in ljubitelji glasbene umetnosti in to z isto ljubeznijo, s katero je bila zbirka napisana in urejena.

Koncil se pričanja zdaj. Tako je naslov knjige, ki jo je izdalo Slovensko dušno pastirstvo v Buenos Airesu in je na prodaj na upravi našega lista. Cena 1.000 lir. Je to zbirka sestavkov znanega nemškega jezuitskega bogoslovca Bernharda Hähringa o problemih, o katerih je bilo govora na zadnjem koncilu. Naj jih nekaj omenimo: prenovitev bogoslužja in liturgično življenje; voditelj vsega je v

resnici Sveti Duh; svetost laikov; zakon je milost; duhovnik — brat med brati; misijoni in razgovor z nekrščanskimi verstvi; verska svoboda; spodbuden odgovor komunizmu. Knjiga ima 172 strani. Po pošti stane 200 lir več.

DAROVI

Za tiskovni sklad za »Katoliški glas«: namesto cvetja na grob Jožefa Sulič družina Košuta iz Sv. Križa št. 44 2.000 lir; v spomin Erne Fajdiga namesto cvetja na krsto družina Jožef Vižintin 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Ivanka Knez v počastitev spomina g. Svagelj 5.000; v isti namen družina Ogrin 1.000; prof. Janez Sever iz Clevelanda (ZDA) 5 dol.; J. K. 5.000; Ciampa Karolina 2.000 namesto cvetja na grob svaka Guerrina; ob smrti Petra Makaroviča daruje Kamenšček 10.000; ob drugi obletnici smrti brata Jožefa daruje sestra Marija 5.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Ob 40-letnici poroke g. Albine in g. Antona Mamolo daruje Marija Oberti 2.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: družina s Krasa ob drugi obletnici smrti g. Jožeta Vidmarja 2.000 lir.

Za žrtve potresa v Banjaluki: Verniki cerkve sv. Ivana v Gorici 48.000 lir; družbenica 1.000 lir; uprava hotelov »Bled« in »Daniela« v Rimu, 10.000 lir; dr. Mara Blasina, Rojan, 10.000 lir; Lojze Ukmar 1.000 lir. Skupaj je bilo do sedaj nabranih 395.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Prav vsem, ki so ob priliki smrti in pogreba za našo nepozabno ženo, mamo in hčerko

ERNO

molili, in vsem, ki so z nami sočustvovali ob tej težki izgubi, se najpristrčneje zahvaljujejo:

mož Jože Fajdiga,
hči Marijanka, sin Bogdan
in mati Avgusta

Gorica, 15. novembra 1969

NAJVEČJA IZBIRA
ZENSKIH, MOSKIH IN OTROSKIH OBLACIL

Konfekcija MONCARO

GORICA - Corso Verdi, 117

Ugodna menjava, cene zmerne, prvovrstna kakovost blaga, najmodernejši izdelki

Obiščite nas, ne bo Vam žal!

Za vsak problem ogrevanja se obrnite na podjetje

LA COMBUSTIBILE

LOVREČIČ ALBIN

Domjo 38 - Industrijska cona tel. 820-331

Zastopstvo ameriške petrolejske družbe AMOCO za Trst
NAFTA - GASOLIO - KEROZEN - PREMOG - DRVA itd.

Postrežba hitra v velikih in majnih količinah, cene ugodne, olajšave. Ko se odločite za nakup, telefonirajte nam ter se pozanimajte pri nas!